

Uskovainen vai opetuslapsi

Otsikkona voisi olla myös: - **Jeesus elämämme keskipisteenä!**

Meidän kaikkien elämän keskipisteenä pitäisi olla Jeesus!

1. Jeesus on koko tämän maailmankaikkeuden keskipiste.
2. Koko maailmankaikkeus on luotu Jeesuksen ympärille.
3. Kaikki asiat on luotu palvelemaan Jeesusta
4. Kaikki asiat maailmassa liittyy Jeesukseen tavalla tai toisella.

Jeesus on koko maailmankaikkeuden Jumala, jonka edessä jokainen polvi tulee notkistumaan jonain päivänä.

Tällä Jeesuksella ja sanalla Jeesus on valtava voima! Sen sanan edessä pimeyden henkivalat vapisevat! Sillä sanalla murretaan pimeyden henkivaltojen luomat synnin kahleet ja vankilan ovet murretaan. Synnin sitomat ihmiset päästetään vapauteen. Vahvatkin kahleet katkeaa! Ei ole niin vahvoja siteitä etteikö katkeaisi!

Jeesus sana ei jätä ketään kylmäksi! - Jokaisella on mielipide siitä.

Jeesus sana jakaa joukot kahtia kaikkialla:

Siitä on olemassa ensin suurjako uskontojen mukaan:

1. Niihin jotka ovat Häntä vastaan: - Juutalaiset, islamit, hindut, budhat, jehovat, mormonit ateistit ym. Heitä on noin 6 miljardia.
2. Niihin jotka ovat Hänen puolellaan: - He ovat kristittyjä. Heitä on noin 2 miljardia, jotka ovat vielä jakautuneet puolesta ja vastaan. Vastaan ovat ainakin katoliset, joille Jeesus ei ole mitään. Loppuosa jakautuu vielä kahtia:

1. Uskovaiset. 2. Opetuslapset!

No mitä eroa niillä on? Sehän on sama asia! Ei ole!

Niillä on perustavaa laatua oleva ero!

Minulla on tästä asiasta hyvin henkilökohtainen kokemus:

- Tulin Jumalaan ja Herraan uskovaiseksi 1973 Jumalan kutsun kautta. Kävin kasteella ja olin seurakunnan toiminnassa aktiivisesti!

Kun oli noin puoli vuotta kulunut uskovaiseksi tulosta kulunut, nousi minulle suuri ongelma.

Minua alkoi suuresti häiritä sellainen asia: - Kun saarnaaja puhui aina Jeesuksesta. - Aina vaan tuosta Jeesuksesta. Minä olin siitä vihainen ja todella vaivautunut!

En voinut tästä ongelmasta kenellekään edes puhua, olinhan minä sentään uskovainen. - Enkä voinut sietää Jeesusta!

Tämä asia nousi minulle todella suureksi ongelmaksi. Viikkokausia sen kanssa painiskelin, töistäkään ei tahtonut tulla mitään. Lopulta makasin sängyssä ja kiemurtelin tämän Jeesus-asian kanssa päiväkausia ja kyselin mikä on vikana?

Eräänä päivänä sitten tuo asia kirkastui minulle, että kaikkihan on Jeesuksessa! Pomppasin pystyyn sängystä ja sanoin: - Nyt se selvisi, ilman Jeesusta ei ole mitään! Hänessä on kaikki! Hän on kärsinyt minun syntieni puolesta. Hän on vapauttanut minut synnin kahleista ja minä olen vapaa! Kaikki on Jeesuksessa! Olin minä vapautunut! Siinä yhteydessä täytyi Pyhällä Hengellä, puhuin silloin ensikerän kielillä!

- ***Minua ei ole sen jälkeen häirinnyt Jeesuksesta puhuminen! Koen, että minusta tuli vasta tämän asia kautta joka olin siihen asti ollut uskova-inen Jumalaan tuli Jeesukseen uskova opetuslapsi!***

Minulla oli siihen asti ollut vain Jumala ja Herra! - Olin silloin uskovainen! En tuntenut Jeesusta, enkä halunnut olla Hänen kanssaan missään tekemisissä. Minä inhosin Jeesusta, pelastajaani!

Tämän kokemuksen perusteella muodostin, ainakin itselleni, määritelmän:

- 1. Uskovainen uskoo Jumalaan ja Herraan?***
- 2. Opetuslapsi uskoo lisäksi Jeesukseen, Pyhään Henkeen ja kolmiyhteiseen Jumalaan. Hän on myös Jeesuksen opetuslapsi kuulee ja tottelee Häntä.***

Raamatun lehdiltä löytyy myös henkilö, joka tunsin ensin Jumalan ja sitten myöhemmin tuli tuntemaan Jeesuksen! Tuo henkilö oli Kornelius. Apt. 10.

Raamattu sanoo että Kornelius oli hurskas ja jumalaapelkääväinen. Luvun alkujakeiden mukaan hän tunsin vain Jumalan. Hänen voi sanoa olleen silloin 1. Jumalaan uskovaisten.

Myöhemmin hän tuli tuntemaan Jeesuksen pelastajanaan ja hänestä tuli 2. Jeesuksen opetuslapsi

Kun keskustelelee uskomattomien ihmisten kanssa, niin melkein kaikki uskovat jumalaan. Jeesukseen uskoo hyvin harva.

***Tiedän, että tämä Jeesus-asia on monelle ongelma!
- Ei se ole sitä vain minulle!***

Jeesus muuten on armolahjojen antaja. Hän lupasi lähettää Pyhän Hengen maan päälle poismenonsa jälkeen. Hän lähettikin ja 3000 ihmistä tuli heti uskoon. Hän niitä antaa. Häneltä niitä tulee pyytää! Miksi armolahjoja nykyään toimii seurakunnissa niin vähän?

Meidän täytyy olla Jumalalle todella arvokkaita. Miksi Hän muuten olisi tällaisen valtavan systeemin luonut, jos ihminen ei olisi hänelle todella arvokas. Vielä Hän antoi meille kaiken huipuksi syntiemme sovittajankin!

Meidän tulee silti arvioida itseämme oikein! Me haluamme olla vielä suurempia. Meissä on halu olla jumalia. Me olemme ylpeitä. Me emme tahdo alistua minkään Jeesuksen opetuslapsiksi. Me haluamme olla vapaita ja haluamme itse päättää kaikesta. Mieluummin me haluamme joukkona ”jonkun suuren hengellisen ihmisen” johtajaksemme. Silloin ei ole vaaraa ajautua Jeesuksen opetuslapsiksi.

On tosiasia että uskovaisena olo on helpompaa kuin opetuslapsena. Opetuslapsena ei tiedä mistä itsensä löytää. Siksi on varmempaa ja suositumpaa pysyä uskovaisena tasolla!?

Opetuslapsia pidetään monesti fanaattisina. He kun voivat tuoda esiin asioita, jotka eivät ole aina meidän mieleemme mukaisia.

Tulee huomioida myös, että Jeesus johdattaa ihmistä yleensä yksilönä, harvemmin joukkona. Opetuslapsi tekee sitä mitä Opettaja Jeesus tahtoo. Opetuslapsi joutuu luottamaan opettajaansa kaikissa tilanteissa! - Siinä todellinen usko tulee näkyviin!

Kiteyttäisin tämän sanoman:

Joh. 15;5. ”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä!”

Meidän tulisi etsiä yhteyttä Jeesukseen ja kuulla Häntä silloin, kun Hän puhuu!

Antautuminen opetuslapseuteen on hyppy tyhjiyteen: - Ei tiedä mihin se tie johtaa!

Opetuslapseus oli Paavo Ruotsalaisenkin ongelmana, kun hän meni Seppä Hagmannin luo!

Raamattukin puhuu vaihtoehtoista:

Gal. 1;6-7. ”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, (opetuslapsina) pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin.” (Lakikin kuuluu yhtenä osana Kristuksen evankeliumiin!)

Lakia täyttävät eivät ”tarvitse” Kristuksen armoa, he pärjäävät hyvin muutenkin!

- Voidaan kääntyä pois Kristuksen armosta ja nojataan omiin saavutuksiin!

- On huomattava, että hyvät teotkin voivat muodostaa esteen opetuslapseudelle! !

Tämä asia on jokaisen opetuslapsen ongelmana koko uskonelämän ajan! Minullekin se oli ja on! Meillä on jatkuva houkutus siirtyä ”uskovainen osastolle” ja järjelle paremmin ymmärrettävään jumalanpalvelukseen!

Raamattu itsekkin sanookin Jeesuksen palvelemisen olevan hullutusta. 1 Kor. 1;23. ”me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,”

Liitän tähän vielä, juuri kuulemani, asiaan liittyvän kysymyksen:

- Olemmeko hengellisesti suorittajia vai vastaanottajia?